

πολὺν ἔχει παρὰ Θεοῦ· διότι ὁχι ὁ κακοπαθεῖν, ἀλλὰ ὁ ποιεῖν τὸ κακόν, ὁ τοῖς τοῖς
 εἶναι αἰτίας τιμωρίας καὶ κολάσεως, ἐὰν μὴ δώσῃ ἀφορμὰς τῆς κατηγορίας· ὡς πρὸς
 τὰς εἰς ἐκείνους· ὅμως δὲν εἶναι διωκτὸν ποτὲν ἂν κείναι κακός· ἀπὸ ὅλης, ἐὰν μὴ
 αὐτὸς ὡροξινήσῃ τὰς ἀφορμὰς κατ' αὐτὴν. Πολλοὶ λοιπὸν ἀπὸ τούτους πέντε τοῖς
 εἰς δόγῳσιν καὶ ἀδίκῃ ἔσονται. Καλὰ ἐὰν καὶ ἀδικήσῃς ἀπὸ ἐκείνους, ὅτι ἐστὶ τὸ
 λόγους ἀδικεῖς; ἔστι δὲν ἔξυρεις, ὅτι ὁ ἀνταποδίδων κακὸν ἀπὸ κακοῦ, εἰς τὴν λόγους
 τοῦ ἀπρόχει τοῦ μαχέρι; ὅτι ἐὰν δέλῃς τὰ ἀφελήσῃς τὴν λόγους, ἔστι ἐκείνους νὰ
 εὐεργετήσῃς, εἰς τὸν ὅτι ὁ ἀδικήσας τὰς εἰς καὶ κακὸς λέγῃς, ἀλλὰ ὁ πρὸς δὲν ὁ δὲν
 τῆς ἐχθρας. Διατὸ τοῦ μὴ λέγει κακὸν διὰ ἄλλων ποτὲν, ἵνα μὴ ἔσῃ τὸ λόγους μολὺ-
 νης, ἔστι τὴν ψυχὴν σου κολάσῃς· μηδὲ κόπῃς μὴ πηλὸν μὴ ἀνακατάνεις νὰ καίμῃς
 πλίνθες, ἀλλὰ πλῆρες σφαίρας ἀπὸ γὰρ σφαλα ἔσῃ ἄλλα ἀνθυμυρωδικά· μηδὲ ἔσῃ
 γὰρ κόπῃς ἀπὸ τὸ εἶμασε, ὡς ἂν οἱ κἀνδαροι, διότι ἐκείνους ὅτι ὁ βέλζεν καὶ αὐτὸν
 μάζεν τοὺς ἄλλους, αὐτοὶ πρῶτον ἀπολαμβάνουσι τὸ δυσωδίας καὶ τὸ βρώμικον· ὅτι
 τὸ τὸ ὁ βέλζεν ἔστι βρωμολόγον ὅλοι τὸ μισθὸν, ὅλοι τὸ ἀποσφίονται ὡς καὶ θαρον, ἔστι
 ἀβδελὰ ἐν κοπεῖα ἐφ' ὁμοῖον, ἐν ταῖς δυσυχίαις καὶ ἀρρώστιας τῆς ἄλλων ἀνῶν.
 Ἀλλὰ τὸ καλὸν ἀνθρώπων, ὅτι ἔχει εἶμα κατὰ τὸν ὅτι ἐκείνους, ὡς ἂν μέλος ἐδικόν τους, καὶ ὡς
 Ἀδελφάτους γνήσιον τὸ ἔχει ὅλοι οἱ Ἀδελφοὶ· διότι, τί τὸν δίκαιον Ἀβελ ἀδική-
 σεν; ὁ φθόνος τὸ καὶ δὲν τὸν ἔκαμε τὸ γληγορώτερον, καὶ μὴ θέλων τὸν ἐπεμψεν εἰς
 τὰ χεῖρα τὸ Θεοῦ, καὶ εἰς τὴν λόγους τοῦ ἔχει μύρια κακά, καὶ ἀδικαθάρτησε; Τί τὸν Ἰα-
 κώβ ἐβλάψεν; ὁ Ἡσῶν ὁ Ἀδελφός αὐτοῦ φθονῶντας αὐτὸν· ὅτι ὁ Ἰακώβ εἶχε τὸ
 πᾶν ἀγαθόν, ἔστι ὁ Ἡσῶν ἐδιδόχῃ καὶ ἀπὸ τῆς Πατριδός, καὶ ὡς ἔπειτα τῆς τῆς
 ἔχων μόνον τὸ φθόνον καὶ τὸ πῶς βέλζεν συνζοφόν; Τί δὲ πάλιν τὰ Παιδιά τὸ Ἰακώβ
 ἔκαμα εἰς τὸ Ἰωσήφ τὸ Πάγκαλον, καὶ ὡς αἵματος ἔσθαι ἄνθρωπος; δὲν ἀπὸ τῆς
 ἐκείνους ἀπὸ τὴν πείαν, ἔστι ἀπὸ ἄλλα κινδύνα, ὅτι φθονέμενος Ἰωσήφ ἔγινε Βεσι-
 λείους ὅλης τῆς Αἰγύπτου; Διατὸ τοῦ ἔσθαι ὁμοῖος καὶ ἂν ἔσθαι ὅσον ἀνθρώπος, τοῦ ὅτι
 μετὰ ἄλλων ἀγαθῶν ὡροξίνος γίνεσθαι ἐκείνους φθονεῖς, ἔστι τὸ λόγους μετὰ ἄλλων
 κολάσειν ἀξιάσεις μὴ τὸ διδασκάλους διαβόλου· διότι ὁ Θεὸς εἶναι καρδιολογί-
 σης, καὶ βλέπει αὐτὰ τὰ ἔργα μας ὅλα, καὶ τὰ καλὰ εἶναι, καὶ τὰ κακά. Καὶ ὅταν ἔσθαι
 πῶς ἔσθαι ὁ τὸν ἀδικεῖν, καὶ ὡς ἔσθαι μὴ ἔσθαι χεῖρας, τὸ καμνὲ καλλήτερον ἀπὸ
 τοὺς ἄλλους, τοὺς δὲ ἀδικεῖς κολάζει, διότι ἂν τὸς ἀπειθεῖς καὶ ἀνελεήμονας καὶ
 ζῆς, πολὺ ὡροξίνος δέλει τιμωρήσῃ τοὺς φθονεῖς καὶ ἀδικεῖς· ὅτι ἀγαπῶν τὰς
 εἰς ἀγαπᾷς, αὐτὸ καμνὲ καὶ οἱ ἀμαρτωλοὶ ἐπὶ τὸν ὅτι ὁ σὲ ἀγαπᾷ μί-
 σᾷς, ποῖας συγγνώμης ἀπὸ Θεοῦ δέλες ἔχει ὅτι μίαις. Τί ἔσθαι, Ἀδελφὲ, διὰ
 τὸ καλὸν ὅτι ἔχει ὁ Ἀδελφός σου; ἔσθαι τὸν ἀλυσμένον δὲ ἐκείνους ὅτι κακο-
 ῖται, καὶ ὅχι τοὺς ἐντυγχάντας, διότι ὁ μὲν πόρος ἔχει καποῖαν ἡδονήν, ἔστι διατὸ
 ἀμαρτάνει, ὁμοῖως καὶ ὁ κλέπτης ἔχει ἀφορμὴν τὸ πῶς ἔσθαι. Σὺ δὲ ὁ φθονῶν, ποῖαν
 ἀπολαύσας ἔχεις εἰς τὴν δέμειαν, μόνον ζήλια καὶ πονηρίας μεγάλῃ. Καὶ ἐὰν τὸς
 ἐχθρὰς ἡμῶν ὁρίζῃς Χεῖρας νὰ ἀγαπᾷς μὴ, καὶ ἐμὲς νὰ μισῶμεν τοὺς ἀγαπῶντας
 ἡμᾶς, τί λόγον νὰ δάσωμεν τῷ Θεῷ, μόνον ὁ Διάβολος ὅτι φθονεῖ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ

ἐχθρὰς τοὺς Δαίμονας, ἔστι εἶσαι ἀνθρώπος καὶ φθονεῖς τοὺς ἀνθρώπους; Μεγάλον αἰμάρ-
 τημα εἶναι ὁ φθόνος; Ἀδελφοὶ καὶ ἀλλήμονες ἐκείνους ὅτι τὸ πῶς ἔσθαι τὸν ἀκά-
 ρον θάρτον Δαίμονιον, καὶ τὸς ὅτι καμνὲ, ὅτι ἔσθαι καλὸν νὰ ἔχει εἰς τὸ λόγους, διό-
 τι λέγει, φθόνος ὅτι ἔσθαι τὸν ὅτι τὸν συμφύρον. Τὸ τοῦ παθὸς τὸ φθόνος τὸ
 ἔσθαι ὁ Βασιλεὺς Σαὺλ καὶ τὸ Προφῆτου Δαβὶδ, καὶ ὁ Σαὺλ εἶχε Δαίμονιον, καὶ ὅταν
 τὸ ἔσθαι, καλῶς ἔσθαι Δαβὶδ, ἔστι ἰδιόβαζι τὸ Ψαλτήριον, ἔστι ἰδιόβαζι τὸ Δαίμονιον·
 ἔστι ἰδιόβαζι, πάλιν ἔσθαι τὸ φθόνος τὸ ἰνιργίτωτε. Καὶ ἐὰν δέλετε νὰ σᾶς
 διηγηθῶ πόσας καὶ τὸσας εὐεργεσίας μύριας ἔκαμεν ὁ Δαβὶδ εἰς τὸ Σαὺλ, καὶ πό-
 σα κακὰ πάλιν ἔκαμεν ὁ Σαὺλ εἰς Δαβὶδ, ἄκουσον. Πόλεμον διωκτὸν ἔσθαι ποτὲ
 οἱ Ἐβραῖοι μὲ τὸ ἀλλόφυλον Ἀμαλὴν καὶ ἔσθαι φόβον μέγαν ἔσθαι πολὺν, καὶ ἔσθαι
 ἀποκτάναν τὸν πόλεμον, καὶ καθ' ἑνὸς ἰπατρίχεν τὸν θάνατον καθ' ἑκάστω
 ἡμέραν. Τότε γὰρ καὶ ὁ Δαβὶδ ἐπὶ τῶν ἀπὸ τὰ πρόβατα εἰς τὸ φεσάτον νὰ ἰδῇ καὶ
 αὐτὸς τοὺς πολεμικοὺς καὶ νὰ πολεμήσῃ καὶ πολλοὶ τὸ ἐμπόδιζαν, μάλιστα οἱ Ἀδελ-
 φοὶ καὶ αὐτὸς ὁ Βασιλεὺς Σαὺλ, βλέπωντας τὸ νέον τὴν ηλικίας αὐτοῦ, διότι ἀκόμι
 εἶκοσι χρόνων δὲν ἦτον. Ὁ δὲ Δαβὶδ, λέγωντας τὸν Βάρβαρον πολεμάρχον Γολιάθ
 νὰ ἔσθαι φαίνεται εἰς τὴν ἀνδρείαν τοῦ καὶ εἰς τοὺς φόνους ὅτι ἔκαμνεν ἀναψῆν ἡ καρ-
 δία τὸ Δαβὶδ, ἔσθαι κατὰ πᾶν τὸ πολεμάρχον, ἔσθαι εἰς τὸν Βασιλέα θάρρος
 πολὺ ἔσθαι πρὸς τὸν πόλεμον καὶ τὸν πόλεμον· ἔστι τὸ Βασιλείως, μὴ π. κραίνεσαι, Αἰθέ-
 ρα, διὰ τὸν πολεμιστὴν, ἔσθαι νὰ πηγνέω νὰ κόψω τὸ κεφάλαιον. καθὼς ἔστι τὸ ἐκο-
 ψῃ. Τέτλω τὴν νίκην ἔστι τὸ μέγα κατόρθωμα, δὲν ἦτον δίκαιον νὰ πάρῃ τινὰς τὸν
 σῖφον ἀπὸ τὸ κεφαλὴν τὸ Σαὺλ καὶ νὰ τὸν βάλλῃ εἰς τὸ κεφαλὴν τὸ Δαβὶδ; καὶ
 ἀκόμι δὲν ἦτο καμνὲ τὸ πρὸς τὴν τιμὴν· ἀλλὰ ὁ Δαβὶδ καὶ ζῶν καὶ Βασιλεὺς
 τὸ Σαὺλ ἔσθαι αὐτό. Πλὴν αἰς ἰδόμενος αὐτὸς τὰς εὐεργεσίας καὶ τὰ χαρίσματα
 ἐπὶ τὸν ἀνδρὸς μὲν τὸ κεφαλὴν ἔκοψε, καὶ ἐπὶ τὸν νίκην, καὶ τὰ κερσεύματα ἔχων,
 ἐγύρῃ καὶ ἐπὶ τὸν εἰς τὸ πρόβατα τοῦ, ὅτι ἐφύλαξε, τότε ἐγύρῃ τὰ Κοράσια ἀπὸ
 τὸ Κᾶσρον τὸ Ἰλῆμ, ἔστι πρὸς πάντας τὸν Βασιλέα μὲ τὸ φεσάτον αὐτοῦ, καὶ χο-
 ρεύοντες ἔλθαν. Σαὺλ ἐν χιλιάσι, ἔστι Δαβὶδ ἐν μυριάσιν ἦγεν ὁ Σαὺλ νὰ ἔχει χι-
 λίας, ἔστι ὁ Δαβὶδ μυρίας. Τέτους τοὺς ἰπαίνας τῶν ἐγκωμίων τὸ Δαβὶδ ὡς τὸς ἡ-
 κεσεν ὁ Σαὺλ, ἐφθόνισεν καὶ μεγάλως ὡργίσθη καὶ τὸ Δαβὶδ, καὶ ἀπὸ τότε ἔσθαι
 τὸ φθόνος. Τέτοιον κακὸν εἶναι ὁ φθόνος, ὅτι πολλὰς φορές καμνὲ καὶ φόνον· δὲν
 θέλει νὰ βλῇ μὲ ἡμερότητα τὸ γειτόν καὶ τὸ καλὸν σὺν καὶ τὸ ἰνιργίτω, ἡ ὕγιαι,
 καὶ καίγεται ἀπὸ τὸν φθόνον, βλέπωντας τὰ καλὰ ὅτι ἔσθαι οἱ ἄλλοι Ἀδελφοί.
 Καὶ ἄκουσον καὶ ἄλλους παλαιὰ ἱστορία, πᾶς ὁ Βασιλεὺς τῶν Γεράρων ὕπεμεινε
 πολὺν καὶ φθονῶντας, ὅτι ἔβλεπε τὸ Ἰσαὰκ τὸ Ἰὼβ τὸ Ἀβραὰμ καθ' ἑκάστω
 ἡμέραν ἀνυπακούοντες τὸ γινώσκοντες τὸ ἀπέρματα τοῦ, ἔστι ἐφοβίτο, ἔστι παύτο
 ἐδιδόχῃ ἀπὸ τὸ τὸν τοῦ. Λέγει δὲ ἡ Γραφή, ὅτι ἔσθαι ὁ Ἰσαὰκ ἐν τῇ γῇ ἐκείνῃ
 καὶ ἔκαμνεν ἰκατὸν φορτόματα κερσάει. Εἶδες φιλοτιμίαν τὸ Θεὸς πρὸς τὸ δέλον
 αὐτοῦ; εἶδες μεγάλῃ εὐεργεσία ὅτι ἔκαμνεν εἰς τὸ ἐδικόν του φίλον; ἀλλὰ αἰς ἰδόμε-
 νος ἔστι τὸ Βασιλείως τὸ φθόνον καὶ τὸ ζήλια ποταπὸς εἶναι. Ἀπὸ τῆς, λέγει, ἀπὸ τῆς
 εὐγας